Piše: B.P. Već duže vremena farmaceutska industrija (neki je danas nazivaju i – ‘farmakomafija’) kontroliše i diktira istinu kad se o medicini radi. Riječ ‘izlječenje’ se sve više izbacuje iz upotrebe. Ono čemu se posvećuje pažnja to je kontrola simptoma bolesti a ne liječenje njenog uzroka. Sve je bazirano na profitu a poznato je to da se na zdravom čovjeku ne može mnogo zaraditi (vakcinaciju na stranu jer je to posebna priča). Tako je ono “pacijent izlječen – potrošač izgubljen,” postalo moto farmaceutsko-medicinskog kartela. Istovremeno, bez obzira na to što milioni ljudi u svijetu umiru od ‘sporednih efekata’ lijekova koji se izdaju na recept, odnosno, proizvedenih od strane farmaceutske industrije, protiv alternativne medicine se vodi jedan neprestani rat. (Na primjer, samo u SAD godišnje umire preko 950 hiljada ljudi usljed štetnih posljedica od lijekova proizvedenih od strane farmaceutskih kompanija. Sredstva koja stvarno pomažu u liječenju raka i mnogih drugih bolesti se zataškavaju dok se prijeti onima koji ih pronalaze i promovišu, njihove knjige se zapljenjuju i pale, mnogi od njih završavaju u zatvoru a neke bogami i fizički likvidiraju.

Ukoliko, na primjer, ukucate u Google: ‘FDA suppression,’ dobićete dosta informacija na temu kako farmaceutska industrija kontroliše i manipuliše Zavode za Zaštitu Zdravlja, političare, medije, medicinu, obrazovanje itd…) Međutim, pojavom interneta, zvanični (kontrolisani) izvori informisanja se premoštavaju, te se omogućava (za sada) nesmetan protok informacija, pa se tako javlja i jedna nova paradigma gdje se ljudi sve više sami informišu o prirodi bolesti od kojih pate kao i mogućim alternativnim načinima liječenja. Ukratko rečeno, ljudi preuzimaju na sebe same odgovornost za svoje zdravlje.

***

Ovdje ćemo opisati jednu od alternativnih metoda liječenja mnogih oboljenja koja postaje sve popularnija u poslednje vrijeme jer se pokazala vrlo djelotvornom. Stvar nije toliko nova, radi se samo o jednom novom načinu njene primjene kao i boljeg razumijevanja mehanizma njenog dejstva.

Još negdje 1926. godine, njemački doktor William F. Koch je koristio tzv. “stabilizovani kiseonik” prilikom tretmana nekih oboljenja. Taj preparat se u nekim zapadnim zemljama, uključujuci i SAD, zadržao u upotrebi sve do današnjih dana a najčešće je bio preporučivan za sanitaciju vode za piće. Tu se radi o 3.5% otopini natrijevog hlorita ($NaClO_2$), međutim, to nije cijela priča kad se o “čudotvornom mineralnom dodatku” radi (MMS – Miracle Mineral Supplement).

Sve donedavno, pretpostavljalo se da nakon unošenja ove supstance u organizam dolazi do oslobađanja kisika koji je u stanju da oksidira i neutrališe neke patogene mikroorganizme i toksine.

Prije nekih desetak godina, jednom Amerikancu po imenu Jim Humble bio je ponuđen posao u Južnoj Americi. On je tamo u džunglama Gijane trebao da radi na određivanju zastupljenosti zlata u zemlji i njegovoj ekstrakciji. S obzirom da je znao da su tamo mnogi vodeni tokovi i izvori zagađeni raznim patološkim mikroorganizmima, Jim je ponjeo sa sobom par bočica 'stabilizovanog kiseonika' kako bi uz pomoć njega pročišćavao vodu za piće. Nakon što je sa grupom saradnika stigao na odredište, nekoliko njih se porazboljevalo od malarije. Pokušavajući da im pomogne, Jim im je davao da popiju određenu dozu otopine 'stabilizovanog kisika,' pomiješanu s vodom. Oni su se za kratko vrijeme poslije toga potpuno oporavljali. Ovako neočekivano dobri rezultati zaintrigirali su Jim-a i on je nastavio da eksperimentiše sa liječenjem malarije uz pomoć 'stabilizovanog kisika'. U međuvremenu je primjetio da ta otopina nije bila isto djelotvorna kod svih oboljelih, bilo je i slučajeva kada nije pomagala (pomagala je kod nekih 70% slučajeva) a tada mu nije bila poznata ni njena formula a kamoli mehanizam djelovanja.

Nakon što se vratio u SAD, Jim je nastavio sa istraživanjima i otkrio je da se tu u stvari radi o natrijevom hloritu a nakon toga je otkrio da se iz te otopine ne oslobađa kiseonik, nego hlor-dioksid (ClO_2) i da je hlor-dioksid ta djelotvorna supstanca koja uništava patogene mikroorganizme i neutrališe toksine.

Hlor-Dioksid

Hlor-dioksid je veoma nestabilan hemijski spoj i kao takav se ne pojavljuje u prirodi. On je jedan od najjačih oksidansa i već odavno se koristi za izbjeljivanje papira i tekstila, sanitaciju, kao i za pročišćavanje vode za piće. Smatra se najefikasnijim sredstvom za uništavanje mikroorganizama (bakterija, virusa, gljivica, parazita itd…) Koristi se i u mesnoj idustriji većinom za odstranjenje patogenih organizama sa trupla životinja. Za razliku od čistog hlora, hlor-dioksid ne obrazuje kancerogene spojeve stupajući u reakcije sa drugim materijama prisutnim u

vodi.

Dakle, kao jako oksidativno sredstvo, ClO2 se mora proizvoditi neposredno na licu mjesta upotrebe, dodavanjem kiseline otopini natrijevog hlorita. Prikom smanjivanja pH natrijevog hlorita (koji je jako bazičan) dolazi do njegove razgradnje i oslobađanja hlor-dioksida.

Tako, MMS ("čudotvorni mineralni napitak"), u stvari, podrazumijeva protokol same proizvodnje hlor-dioksida na 'licu mjesta' i neposredno prije upotrebe uz dodatak kiseline (limunske ili sirćetne) 28%-oj otopini natrijevog hlorita i njegovog unošenja u organizam na način koji je za to najoptimalniji.

***

Jim Humble, pronalazač ovog protokola za liječenje hlor-dioksidom, u nekoliko navrata je putovao u neke afričke zemlje (Malawi, Uganda, Kenija itd.) gdje je zajedno sa saradnicima organizovao masovne terapije oboljelih od malarije. Više od 75 hiljada ljudi je izlječeno uz pomoć MMS-a (kod masovnih tretmana, zbog nedostatka vremena, ljudima se obično davala jedna doza od 30 kapi MMS-a, što je bilo sasvim dovoljno.) U većini slučajeva, do povlačenja simptoma bolesti je dolazilo već nakon 2-4 sata. Jim je naravno obavijestio i Svjetsku zdravstvenu organizaciju (WHO) o postignutim rezultatima tretmana malarije MMS-om, međutim, oni su to ignorisali jer se i ta organizacija također nalazi pod kontrolom farmaceutske industrije kojoj nikakvi jeftini i uspješni tretmani (a pogotovo oni koji se ne mogu patentirati) malarije i drugih bolesti nisu u interesu.

Jim je u međuvremenu objavio knjigu Breaktrough, the Miracle Mineral Supplement of the 21st Century u kojoj je detaljno opisao svoja iskustva sa MMS-om.

Način pripreme i uzimanja MMS-a

Normalna doza za tretman bolesti je tri puta dnevno po 15 kapi MMS-a. Međutim,

kod većine pacijenata usljed oštećenja jetre ili drugih pato-fizioloških promjena može doći do mučnine, povraćanja i dijareje, pa se preporučuje da se krene od manjih doza, kako bi se to izbjeglo.

Preporučuje se da se počne sa jednom do dvije kapi MMS otopine, dva puta dnevno, pa se doza povećava svaki put dok se ne dostigne 15 kapi (to se može raditi u toku od nekoliko dana). Dakle, dvije kapi otopine se stave u suhu čašu, tome se doda pola čajne kašike limunske ili sirćetne kiseline, pa se to malo promućka.

[Limunsku kiselinu je najbolje praviti od 'citronskih granula ili praha' ('limuntoz'), mada se može koristiti i sok od limuna. Pripravlja se tako što se na jednu kašiku citrona dodaje 9 kašika destilovane vode.] Obično sirće, vinsko ili jabukovo, takođe se može koristiti.

Nakon dodavanja kiseline, treba sačekati 3-10 minuta. (Tada dolazi do oslobađanja hlor-dioksida. Otopina će postepeno dobiti žućkastu boju.) Zatim se dodaje 1 decilitar svežeg jabukovog soka (može i sok od ananasa, grožđja ili ribizli a i obična voda) i pripravak se po mogućnosti odmah popije (može se ostaviti najviše do jednog sata).

[Autor ovog članka nije imao nikakvih problema kod uzimanja 2 x 15 kapi MMS-a u razmaku od jednog sata (naravno, nakon miješanja sa limunskom kiselinom, čekanja 3 minute i dodavanja jednog decilitra prirodnog jabukovog soka).]

Napomena: Ne koristiti kupovne sokove. Oni većinom sadrže u sebi vitamin C kao dodatak za svrhu njihovog konzerviranja jer je u međuvremenu askorbinska kiselina (Vit C) postala jedan od najeftinijih prezervansa. (Na sokovima većinom sasvim jasno piše da je dodan Vit C kako bi se ostavio utisak da je to zbog zdravlja potrošača a ne konzerviranja soka. Isto tako, kad se doda vit C, onda proizvođač može naglasiti da nisu korišteni nikakvi vještački prezervansi koji su sve manje popularni). S obzirom da je vitamin C kao antioksidans antidot za ClO2, on ne smije biti prisutan u soku. Njegova prirodna zastupljenost u soku ne utiče mnogo na djelotvornost pripravka. Ukoliko je on dodan kao prezervans, onda smanjuje djelotvornost pripravka za nekih 75%. Nadalje, nikako ne koristiti sok od naranđe. On sprečava oslobađanje ClO2 is MMS otopine. Miješanje pripravka kašikom nije potrebno a pogotovo se ne bi smjele koristiti metalne kašike.

Jim Humble tvrdi da doze nisu toliko ‘fiksne’ i da mu je poznato dosta slučajeva gdje su ljudi eksperimentisali, donosno, koristili i preko 30 kapi odjednom i par puta dnevno, medjutim, kod većine njih je dolazilo do mučnine (ali i do ozdravljenja). U nekim slučajevima je kod korisnika ovog pripravka dolazilo i do proljeva, međutim, to pronalazač MMS-a tumači prirodnim mehanizmom na koji se tijelo oslobađa od raspadnih produkata mikroorganizama i štetnih materija. Autor takođe navodi u knjizi slučaj žene koja je bolovala od hepatisa C i popila 30 kapi MMS, nakon čega joj se zdravstveno stanje pogoršalo tokom tri naredna dana što je bilo dovoljno da prestane dalje da koristi MMS. Međutim, kad je idući put otišla na pregled kod doktora, pokazalo se da je hepatitis nestao. Navodno, hlor dioksid veoma brzo uništava toksine i mikroorganizme u tijelu a neželjene reakcije dolaze od toga što tijelo nije u stanju da se brzo oslobodi njihovih razgradnih produkata. Stoga se na početku terapije preporučuju manje doze kako bi se tijelu dalo vremena da se oslobodi od njih.

Infekcije u ustima

6 kapi MMS otopine se stavi u suhu čašu i pomiješa sa ¼ do ½ čajne kašikice limunske ili sirćetne kiseline i promućka. Nakon 3 minute se doda čista voda do ¼ čaše. Tom otopiniom se isperu usta a njome se mogu i prati zubi. Ovo se ponavlja svakog dana po jednom sve dok simptomi bolesti nestanu (obično do najviše 3 sedmice – u slučaju paradontoze). Važno: Otopina ne smije ostati u ustima duže od 60 sekundi!!!

Hepatis A, B, C i ostale vrste upale jetre

2 puta dnevno po 15 kapi. Obavezno početi sa 2 kapi, da bi se izbjegla mučnina, pa polako povećavati.

Herpes

Prema autoru knjige, herpes nestaje u toku od jednu do dvije sedmice ukoliko se svakog dana uzme tri puta po 15 kapi MMS-a (prema protokolu). Ekstremno teški slučajevi mogu potrajati do 2 mjeseca a mogu se tretirati češćim i manjim dozama.

AIDS

Pacijenti koji boluju od AIDS-a trebaju početi terapiju sa 2 kapi MMS-a najmanje 3 puta dnevno, postepeno povećavajući dozu sve do 15 kapi 3 puta dnevno. Do potpunog izlječenja navodno dolazi između 3 dana i 3 mjeseca, mada se kod većine slučajeva radi o vremenskom periodu koji je kraći od jednog mjeseca. Kod ekstremno teških slučajeva, preporučuje se intravenozna terapija MMS-om (opisana je u nastavku teksta).

[Prema podacima iz knjige, u periodu od 8 mjeseci u Ugandi je tretirano MMS-om 390 bolesnika koji su bili u krajnjem stadijumu AIDS-a i koji su pušteni iz bolnice da umru kod kuće. Nakon trodnevne terapije 60% njih je bilo izlječeno, dok je ostatak od 40% bolesnika bio izlječen u okviru od nekih mjesec dana.]

Rak i leukemija

Prema nedavnom istraživanju sprovedenom od strane australijskih naučnika, klasična kemoterapija koja se koristi kod tretmana raka, pomaže samo u 2.3% slučajeva. (O sporednim efektima i cijeni tretmana da ne pričamo!) Tih 2.3% je bilo sasvim dovoljno da se ona kao takva odobri kao zvaničan tretman raka. (Za vitamin B17 – laetrile je dokazano da pomaže u 24% slučajeva, što nije bilo dovoljno da se odobri od strane kojekvih "zavoda za zaštitu farmakomafije", pardon, zdravlja - za širu upotrebu. Vjerovatno zato što on stvarno liječi i što se kao prirodna supstanca ne može patentirati.)

Još uvijek nije poznato u kom procentu MMS pomaže kod liječenja raka ali o kojem god procentu da se radi on je sigurno daleko veći od ovoga koji važi za klasičnu kemoterapiju. Kod terapije raka MMS-om, Jim Humble u njegovoj knjizi preporučuje da se počne sa 2 kapi ujutro a popodne da se pređe na 3 kapi. Iduće jutro treba početi sa 4 kapi, koje treba uzimati prvo svaka 4 sata, pa onda svaka 2 sata, dok je čovjek budan. Doza se povećava sve do 10 kapi koje se onda uzimaju svaka 2 sata. Ukoliko tokom terapije dođe do pojave mučnine, broj kapi treba smanjiti na neko vrijeme. U veliko broju slučajeva do povlačenja raka navodno dolazi u okviru od 2 sedmice. (Naravno, kapi MMS-a se prethodno miješaju sa limunskom ili sirćetnom kiselinom u odnosu 1:5, čeka se tri minuta a onda se dodaje sok)

Jim predlaže povećanje doze u slučaju nepovlačenja raka. (Navodi slučaj jednog prijatelja koji je uz pomoć uzimanja 25 kapi MMS-a dva puta dnevno, izlječio melanomu na ruci u toku od dvije sedmice.)

Zmijski ujed

Zabilježeni su i uspješni tretmani zmijskog ujeda. Prva dva sata, svakih pola sata treba uzeti po 15 kapi MMS-a, onda u toku naredna dva sata svakog sata po jednom. Nakon toga, po jednu dozu svaka dva sata dok ne dođe do oporavka. (Ranu ne treba dirati ili je samo čvrsto omotati kompresivnim zavojem bez pokušavanja sprečavanja cirkulacije krvi raznim podvezivanjima.)

Trovanje hranom

Prva doza: 12 kapi, onda svakih pola sata po 6 kapi do prestanka simptoma.

Opekotine

Dok primjena za gornje slučajeve ide uz obavezno prethodno miješanje sa kiselinom (i čekanje od 3 minuta), na opekotine se direktno nanosi čisti MMS ali se ON MORA ODSTRANITI S NJIH (saprati uz pomoć tekucine) NAKON 30-tak SEKUNDI.

***

(Ovo su bile samo neke od bolesti i zdravstvenih poremećaja čiji je tretman pomenut u navedenoj knjizi. Odlični rezultati tretmana MMS-om zabilježeni su i kod mnogih drugih oboljenja kao što su gripa, astma, lupus, arterioskleroza, multipla skleroza, dijabetes, razne upale itd.)

Generalno, MMS pomaže kod većine bolesti direktno, selektivno uništavajući patogene mikroorganizme i neutrališući toksine; ili indirektno, rasterećujući čovjekov imuni sistem i omogučavajući mu da se on sam izbori s njima.

MMS navodno pomaže i kod oslobađanja organizma od nakupina teških metala (tako što ih oksidira).

***

STANDARDNI MMS PROTOKOL

Napomena: u međuvremenu je došlo do modifikacije doziranja MMS-a koje je bilo navedeno u prvom izdanju knjige, najviše na osnovu iskustava mnogobrojnih korisnika.

Počinje se UVIJEK sa 1-2 kapi, koje se ‘aktiviraju’ kako je već navedeno. Svaka sljedeća doza se povećava za jednu kap. Jednu dozu treba uzeti ujutro a drugu uveče. Ukoliko dođe do pojave mučnine, - smanjiti dozu za jednu kap; ukoliko dođe do pojave proljeva, - smanjiti dozu za 2 kapi. Ponoviti tu nižu dozu par puta, pa onda je ponovo povećavati za po jednu kap sve dok se ne stigne do “standardne doze” od po 15 kapi, tri puta na dan.

Napomena: Jim Humble, autor MMS protokola, smatra mučninu, povraćanje i dijareju “dobrim znakovima” u smislu da dolazi do uništavanja patogenih organizama i otrova koje tijelo mora na neki način izbaciti iz sebe. Dijareja, navodno, ne traje dugo i ne treba je posebno tretirati. Sve što je potrebno, to je samo smanjiti narednih par doza za dvije kapi.

Kad se dođe do doze od 15 kapi, dva puta dnevno, bez mučnine, povraćanja ili dijareje, onda se prelazi na 15 kapi, TRI puta dnevno u toku 7 dana (nakon toga nastaviti sa “dozom za održavanje imunog sistema")

Doza koja se preporučuju za djecu: 3 kapi na 11 kg težine. Bebe: 2 kapi. Napomena: I kod djece treba početi od nižih doza)

Male životinje: 3 kapi na 11 kg.

Velike životinje (konji, goveda…): 1 kap na 11 kg.

Doza za održavanje imunog istema, mlađi ljudi: 4-6 kapi 2 do 3 puta sedmično; stariji ljudi: svakodnevno uzimanje po 4-6 kapi.

U dozama koje se preporučuju, hlor-dioksid ne oštećuje zdrave ćelije, niti štetno djeluje na organizam. Nakon što obavi svoj zadatak u organizmu on se razlaže na neznatne količine kuhinjske soli i vode. Iz 12 kapi MMS-a proizvede se 1-2 mg hlor-dioksida i kad se to razblaži sa pola čaše soka, onda dobijamo otopinu u kojoj je njegova zastupljenost oko 1ppm (1 dio na milion dijelova). Smatra se da nakon unošenja u organizam, MMS otopina nastavlja sa proizvodnjom 1-2 mg hlor-dioksida svakih sat vremena u vremenskom periodu od 12 sati.

Intravenska upotreba

Prema autoru knjige, odlični rezultati su postizani kad se 6-8 kapi MMS-a dodavalo u 20 ml sterilne otopine za injekcije i ubrizgavalo u venu pacijenta u toku nekih 20-tak sekundi (strogo se preporučuje da intravenske injekcije daje doktor); eksperimenti su rađeni i sa 7 kapi MMS-a prvog dana u 500ml infuzije (u ovom slučaju - otopine glukoze) dok se od drugog dana nastavljalo sa 22 kapi u 500ml (brzina infuzije: 500ml/2 sata.) Ovo se jedino preporučuje uz liječnički nadzor i sa povremenim kontrolisanjem krvnog pritiska. Ukoliko bi pritisak krvi pao za više 20%, onda treba prekinuti sa infuzijom i popiti par čaša voćnog soka. Kod veoma teških slučajeva AIDS-a, preporučuje se da se počne sa par kapi na 500ml infuzije, pa se doza polako povećava do 22 kapi, dva puta dnevno, sve dok se

pacijent potpuno ne izlječi. (To obično traje manje od mjesec dana).

VAŽNA NAPOMENA: KOD INTRAVENSKE UPOTREBE KORISTI SE SAMO MMS (28% natrijum-hlorit) BEZ PRETHODNOG MIJEŠANJA SA KISELINAMA!

***

U slučaju uzimanja prevelike doze MMS-a treba popiti čašu vode sa 1000mg vitamina C. Soda bikarbona također može poslužiti kao antidot, međutim, ovo dvoje ne treba uzimati zajedno. Dakle, ili jedno ili drugo.

Sam svoj majstor

MMS otopinu je moguće napraviti i kod kuće.

Natrijum-hlorit obično dolazi u vidu granula ili pahuljica i 80%-tne je čistoće [ostatak čini NaCl ili kuhinjska so (19%), dok 1% čini par drugih natrijevih spojeva.] Spada u hazardne materije jer je lako zapaljiv, tako da je postarina prilično skupa jer se mora transportovati uz posebne mjere opreza.

Od 100 grama natrijevog hlorita moguće je napraviti ~ 350 g otopine što je preko 1400 doza. Morate pripremiti jednu bočicu od zatamnjenog stakla ili plastike (sunčeva svjetlost izaziva razgrađivanje Na hlorita) u kojoj ćete čuvati pripravak, posudu u kojoj ćete prethodno zagrijati otopinu [!!! Važno: ne smiju se koristiti metalne posude! Posuda može biti od vatrostalnog stakla ili sa teflonskim slojem koji nije oštećen. Otopina ne smije doći u dodir sa metalom.] i preciznu vagu.

U posudu treba staviti 255.1 gr destilovane vode, pa u nju dodati 100 gr natrijum-hlorita. Staviti posudu na peć i zagrijavati tekućinu sve dok se natrijum-hlorit potpuno ne otopi. Bitno je ne pregrijavati previše tu otopinu. Dovoljno je da bude samo topla. Nakon toga preliti otopinu u bokal, pa u flašicu. (Otopina se ne smije miješati nikakvim metalnim predmetima!) Ukoliko dođe do prosipanja otopine na pod ili radnu površinu, bitno ju je odmah odstraniti jer je prašak koji ostane nakon što se ona osuši veoma lako zapaljiv. Preporučuje se da se na bočicu u kojoj držite otopinu stavi etiketa sa opisom sadržaja, kako bi se izbjegla opasnost trovanja. MMS treba čuvati na tamnom mjestu i ne izlagati ga direktnoj sunčevoj svjetlosti.

Napomena:

1. S obzirom da se MMS pravi od 80%-ne smjese natrijevog hlorita, onda je stvarna zastupljenost čistog Na-hlorita u pripravku 22.4%.

2. Veličina svih kapaljki, odnosno, promjer njihovog otvora na vrhu, nije isti pa tako ni veličina kapi. Kapaljke koje se nalaze na čepovima standarnih bočica imaju nešto veći promjer (0.180 inča x 0.180 inča – četvrtast otvor) od npr. kapaljki za oči (prečnik otvora: 0.125 inča). Doze koje su navedene u tekstu odnose se na veličinu kapaljki sa orginalnih bočica. Ukoliko pravite ovu otopinu sami kod kuće i koristite kapaljke za oči, onda navedene doze morate množiti sa 1.5. (17 kapi iz originalne bočice će činiti 1ml, dok će za 1ml iz kapaljki za oči biti potrebno 25 kapi)

***

Neki od preparata koji su također pokazali veliki uspjeh kod liječenja raka su i tzv. “indian herb” i “black salve” (za kožne oblike raka) itd. i mogu se naručiti preko interneta (možete ih potražiti preko Google-a). Oni se mogu koristiti uz MMS kao jedna dodatna terapija.

***

I na kraju, moramo uvijek imati na umu činjenicu da je pravilna i zdrava ishrana jedan od najznačajnijih faktora kod liječenja bolesti a pogotovo kod njihove preventive. S tim u vezi, potrebno je što je više moguće izbjegavati tzv. ‘brzu hranu’ (‘junk food’) a konzumirati što više svježeg povrća i voća.

Čudotvorni napitak se kao ‘MMS’ može naručiti i preko interneta (www.miraclemineral.org).
Orginalne bočice MMS-a koje se nalaze u prodaji koštaju oko $20 i sadrže u sebi oko 650 doza od 6 kapi (doza za održavanje imuniteta), što bi trebalo da traje skoro 2 godine. U svakom slučaju, čini se da se ovdje radi o jednom od najeftinijih a možda i najdjelotvornijih ljekovitih pripravaka koji su nam poznati.

***

Važna napomena: Ovaj članak je pisan na osnovu informacija koje su dostupne u knjizi Breaktrough; the Miracle Mineral Supplement of the 21st Century (autor: Jim Humble), na internet sajtovima i forumima. Moramo imati na umu da "lijek za sve bolesti" i koji može svakome isto pomoći, vjerovatno ne postoji. MMS je mnogima pomogao, međutim, nije pomogao svima. Stoga, čitaocima preporučujemo da sami prikupe dovoljno informacija iz različitih izvora, prije nego što se upuste u proizvodnju ili korištenje ‘čudotvornog mineralnog dodatka’. Ujedno molimo čitaoce koji budu upotrebljavali ovaj preparat da nam pošalju svoje komentare u vezi sa svojim iskustvima, odnosno, njegovom djelotvornošću na email vebsajta: galaksijski@gmail.com Preneseno sa: http://www.galaksija.com/planeta/cudotvorni_mineralni_dodatak.htm

Jedan od primjera kako se priprema:

{youtube}E1tZ22UEQwU{/youtube}

DODATAK (27.04.2010.) VAŽNO !!!

Pogled iz jedne druge perspektive koji ukazuje na opasnost i štetnost MMS-a, tako da stvar istražite i procjenite sami:

Kasiopejske transkripte-2010-04-25

http://www.sott.net/articles/show/207489-Another-Fraud-Of-Alternative-Medicine-M-M-S-

http://www.sott.net/articles/show/207531-Snake-Oil-Humbles-Nexus-Conference